

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 N. JUHÁSZ TAMÁS:
KEDVENC VÁROSOM
- 3 PINTES GÁBOR:
BIZONYTALAN VIZEKEN
- 4 SPÁTAY ADRIANA:
NÉGY ÉVTIZED A KATEDRÁN
- 7 FEHÉR ÁGOTA:
AZ INSPIRÁCIÓ MINT A KREATIVITÁS
HAJTÓEREJE
- 10 BÉNYEI ERZSÉBET:
KREATIVITÁS A KORA
GYERMEKKORBAN
- 14 KOZMA DOMINIKA:
KREATIVITÁSEJLESZTÉS KORTÁRS
MESÉKKEL
- 17 MORVA MÁTYÁS:
KREATÍV ÍRÁS TANÍTÁSA
AZ IRODALOMÓRÁN
- 21 GYETVAI ANNA:
MENTÁLIS EGÉSZSÉG
A KORONAVÍRUS IDEJÉN
- 24 PATAI ILONA – KÁRPÁTI ANDREA:
A MOTIVÁCIÓ JELENTŐSÉGE
AZ EDUKÁCIÓS FOLYAMATBAN
- 28 KÁRPÁTI ANDREA:
A TÉRSZEMLELET FEJLŐDÉSE
ÉS ÓVODAI, ISKOLAI FEJLESZTÉSE
- 31 CSICSAY ALAJOS:
EGY MAGYAR ANATÓMUS
A 16. ÉS A 17. SZÁZAD
FORDULÓJÁN
- 34 STIRBER LAJOS:
KÉT FELETTÉBB HASZNOS
KÓRUSGYŰJTEMÉNYRŐL
- 35 ISKOLAHÍREK
- 36 SZMPSZ

PINTES GÁBOR

BIZONYTALAN VIZEKEN

Van az úgy, megesik talán mindenki-vel, legalábbis néha-néha, hogy gondolkodóba esik bizonyos fogalmak, események, jól irányzott célzások, ígéretetek, szándékok kapcsán. Ilyenkor keresi az ember az értelmet, motivációt, összefüggéseket, a sorok közötti üzenetet, mondanivalót. Mert az ember elhatároz valamit, kiötli, hogy mit, hogyan és leginkább miért. Aztán belevág nagy lendülettel, teljes odaadással, legjobb tudása és szándéka szerint. S hogy mit várhat, remélhet mindezek után? Valami jót, eredményt, haladást, előrelépést. Talán joggal, mivel minden elhatározás, tervezés és erő kifejtés keresi a maga célvonalát és pozitív visszacsatolását.

Azért elég nehéz elképzelni egy olyan világot, melyben a dolgok csak ÚGY működnek. Nem maguktól, de ÚGY, ahogy azt valaki eltervezi és később megvalósítja azokat. Azért is problémás ez a felvetés, mondhatni életidegen, mivel nem számol valami nagyon-nagyon lényegessel. Ez pedig nem más, mint a körülmények. Körülmények, melyek alapjaiban rengethetnek meg bárminemű jó és nemes szándékot, odaadást, elkötelezettséget. Persze, alakulhatnak a dolgok úgy is, hogy a kedvező körülményeknek köszönhetően lényegesen túlteljesítünk, olyat érünk el, amire még csak álmunkban sem mertünk gondolni. A körülmények viszont az esetek többségében inkább kiszámíthatatlanok, semmint atomóra pontossággal előre jelezhetőek.

Kiváltképp érvényes mindez egy olyan korban/időszakban, amikor a bizonytalanság az egyetlen biztos támpont, az, amire mindig számíthatunk. Sokak számára persze a bizonytalanság motiváló, kihívást jelentő tényező. Biztosítéka annak, hogy valami biztos, hogy nem úgy lesz, ahogy azt eredetileg gondoltuk és vártuk. Felmerül viszont a kérdés: mikor és meddig tartható a bizonytalanság motiváló tényezőnek? És mikor csap át totális bénító lövedékbe?

Valljuk be őszintén, hogy bizonytalanságra, efféle érzésre millió és egy okunk van mostanában. Nem csupán a már-már közhelyes COVID-19 helyzet miatt, de az sem kivétel ez alól. Nehezen tudom elképzelni, hogy sokakat ösztönöz és inspirál még közel másfél év után az, hogy nem tudjuk, mi és hogyan lesz holnap. Ezzel ma már nem is nagyon foglalkozunk, szinte megtanultunk vele élni. Sokkal nehezebb együtt élni azzal a gondolattal, megannyi kérdőjellel, melyek abból fakadnak, hogy mi lesz mindennek a következménye. Legyintheünk is egy nagyot azon oknál fogva, hogy ezen ügysem tudunk változtatni. Hogy a dolgok úgy vannak, ahogy vannak és teljesen felesleges azon „filózni”, hogy mi lenne, ha... Talán nem is nagyon „filózásról” van itt szó, inkább egyszerű összehasonlításról. S függetlenül attól, hogy milyen a nevelési és didaktikai meggyőződésünk, a nevelés és az oktatás mindig az egymásra épülő célok és eredmények ismétlődését, folytonosságát jelenti. Ez alól talán csak a posztpedagógiai meggyőződés a kivétel, de azt most hagyjuk békén. Az ismétlődés és a folytonosság azonban komoly hiánycikké vált.

Aggodalmamat tovább növeli az is, hogy nem csak a COVID-19 helyzet az, ami a bizonytalanság érzetét szítja és táplálja bennem. Az életünk megannyi területén biztos pontokra, fogódzókra van szükségünk, melyekből mintha szintén jóval kevesebb lenne. Adott szó, megegyezés, deklarált szándék, meghirdetett koncepció? Meddig jelentenek biztos pontot és mikor/meddig hihetjük el, hogy tényleg jó szándék áll mögötte? Vagy alpból gyanakodjunk és keressük a rosszat, a veszélyt, mely lecsaphat ránk? Lehet, hogy kisebbségben leszek, talán nem, de az efféle bizonytalansági tényezőnek nem tudom átélni a pozitív és ösztönző hatását. Azonban haladnunk kell. Evezünk. Még ha efféle bizonytalan vizeken is.